

stemmelse med, hvad der skete i Samlingen 1889—90, da et tilsvarende Lovforslag blev henvist til et Udvalg, for at dette kunde prøve det og fremme deraf, hvad det ansaa for hensigtsmæssigt og rigtigt; det var imidlertid saa sent paa Samlingen den Gang, at der ikke kom til at foreligge nogen Indstilling fra Udvalget. Jeg gaar altsaa ud fra, at naar denne Sag bliver Genstand for en Drøftelse i Udvalg, vil den navnlig blive betragtet og behandlet fra det Synspunkt, at det er Forslag til en Reform af de indirekte Afgifter, specielt Toldbestatningen. Der foreligger jo ikke nu fra den højtærede Regering et samlet Toldlovforslag, saaledes som der forelaa — den Gang ikke i Folketinget, men i Lands-tinget, — et Toldlovforslag, som ventedes at skulle komme her i Folketinget senere. Dette er ikke Tilfældet i Nar, idet de Forslag, som berøre Toldtaksene, ere satte ind i det foreliggende Lovforslag, og Forslaget er jo i det hele ikke meget omfattende set fra et Toldreform-Synspunkt. Hvad Spørgsmaalet om, hvorledes det eventuelle Udvalg skulde arbejde videre paa dette Grundlag, angaar, kan jeg for Øjeblikket aldeles ikke udtale mig; men vil kun henstille til nærmere Overvejelse, hvilken Vej, hvilken Fremgangsmaade man i den Henseende vil anse for heldigst.

Idet jeg altsaa for saa vidt betragter Sagen som et Forhandlingsgrundlag, maa jeg — med Vællagelse forøvrigt — sige, at jeg over for Indholdet af det forelagte Lovforslag ikke er i Stand til at anbefale det til Vedtagelse. Paa sit væsentligste Punkt, nemlig Brændevinsstaten, vil Forslaget en væsentlig Forøgelse af Brændevinsafgiften. Den højtærede Finansminister stillede ved Forelæggelsen af Lovforslaget i første Række — hvad der forøvrigt ogsaa er ganske konsekvent, naar hen ses til Finansministerens tidligere Udtalelser ved Fremlæggelsen af lignende Lovforslag her — at for ham var Hovedøjemedet med denne Lovgivning at hemme Drikkeriet i Landet. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der i den Henseende, med Hensyn til Forholdet mellem Lovgivningen og den saakaldte moralske Paavirkning af Befolkningen, gør sig en dobbelt Opfattelse gældende. Nogle mene, at Lovgivningen, og særlig Lovgivningen paa dette Omraade, har i første Række dette moralske Øjemed, og at altsaa Maalet skulde være ved Hjælp af Lovgivningen at indskrænke eller om muligt afstæffe Brændevinsdrifningen. Jeg skal straks bemærke, at overfor dette Synspunkt, som af den højtærede Finansminister jo er stillet i Spidsen, gør Lovforslaget ikke Syl-

dest, idet den højtærede Finansminister ganske vist beregner en Nedgang i Brændevinsdrifningen, men ikke desto mindre en ret betydelig Forøgelse af Statsindtægterne. Skulde en virkelig afgørende Indskrænkning af Brændevinsdrifningen finde Sted, er jeg enig med dem, som mene, i Overensstemmelse med tidligere Forslag, som ere forelagte fra privat Side her i Tinget, at saa maatte Brændevinsafgiften sættes væsentlig højere. Vrede Medlemmer ville alle erindre, at der har foreligget Forslag om en Brændevinsafgift, som var dobbelt saa høj som den, den højtærede Finansminister her har foreslaet. Stiller man altsaa dette Hensyn som det væsentligste for Lovgivningen paa dette Omraade, maatte man vistnok gaa betydelig videre og da navnlig til en Lovgivning, som ikke paaregner nogen forøget Skatteindtægt, men tværtimod endog maaste en Indtægtsnedgang. Den modsatte Betragtning er den, at Lovgivningen og navnlig den økonomiske Lovgivning aldeles ikke er berettiget til at tage noget saadant folkeopdragende Hensyn eller at tage moralske Betragtninger med, og at altsaa ogsaa en Brændevinsstat udelukkende skulde være at behandle fra det rent finansielle, det rent økonomiske Synspunkt. Jeg maa med Hensyn til disse to modsatte Hovedbetragtninger sige, at jeg for mit Vedkommende staar lige fjernt fra begge, idet jeg mener, at en Skattelov, ogsaa en Brændevinskatte-lov, først og fremmest er en Skattelov og maa betragtes fra dette Synspunkt, men at jeg ingenlunde vil være med til at affære det Synspunkt, som man godt kan knytte dertil som et Sidehensyn, derigennem at kunne paavirke Forbruget af Brændevin eller andre skadelige Konsumartikler. Jeg frygter imidlertid for, at man i den Agitation, som er paabegyndt med Hensyn til en stærkt forøget Brændevinsafgift, er kommen til at slyde noget over Maalet og kommen til at gøre sig skyldig i den Fejl ved at søge at bevise for meget at komme til intet at bevise. Vrede Medlemmer vide jo, at Danmark er blevet jærlig udfrejet som et brændevinsdrifende Land, at dets gode Navn og Rygte i lang Tid har været sat stærkt paa Spil i den Henseende, saa at vi ere blevne fremstillede som de værste i den Henseende omtrent i hele Europa. Ogsaa i den Retning forekommer det mig, at Agitationen er gaaet for vidt, og de i den seneste Tid fremkomne Oplysninger thde ogsaa paa, at vil man virkelig undersøge Alkoholforbruget her sammenlignet med de forskellige andre Nationers, staar Danmark ingenlunde særlig højt, tværtimod er det endogsaa nede paa